

[Ragnhild Andersen.]

sen af denne merudgift. Det blev sagt af kommissionen om en fuld ophævelse af indtægtsgrænserne. Jeg tror, dette med så meget større vægt må kunne siges om den forhøjelse, der her er tale om, som er en god forhøjelse, men som ikke er fuld ophævelse af indtægtsgrænsen.

Jeg vil opfordre udvalget, der formentlig nedsættes, til at undersøge, om fuld ophævelse af indtægtsgrænserne ville give en sådan besparelse i administrationen, at man muligvis burde tage skridtet fuldt ud og afskaffe dem for alle enlige forsørgere. Der er i kommissionen stillet spørgsmål om besparelsen, og selv om jeg ikke mener, det er afgørende i forbindelse med dette lovforslags gennemførelse, vil jeg dog bede udvalget om at se på denne side af sagen. Jeg minder om, hvad jeg allerede tidligere har gjort opmærksom på, at det i socialminister Strøms tid af socialministeriet blev beregnet at ville koste at afskaffe indtægtsgrænserne for de enlige mødre; jeg tror, det var mellem 5 og 6 mill. kr. årlig.

Skulle det ikke være muligt at få tilslutning i tinget til fuld ophævelse, er vi i mit parti villige til, dersom vi får enkerne med — og enkemændene naturligvis også, vi kan jo ikke lave særstillinger — under de foreslåede indtægtsgrænser at trække vort forslag angående indtægtsgrænsernes bortfald tilbage. Så højt vurderer vi dette punkt. Det er altså den ene af de tre ændringer, der indeholdes i vort lovforslag om ændringer i forsorgsloven; men det er mit håb, at det under udvalgsforhandlingerne skal lykkes at få enkerne med ind under loven.

Endnu et par bemærkninger. I forbindelse med behandlingen af forslaget om folke- og invalidepension har De samvirkende Invalideorganisationer rejst spørgsmålet om beregningen af et børnetillæg til pensionisterne. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han har set de anker, der er fremført i denne forbindelse. Jeg er vel på det rene med, at vi her kommer ind på spørgsmålet om de gældende indtægtsgrænser for ægtepar og på bestemmelserne om, hvornår disse kan få bidrag udlagt til børn født uden for ægteskab eller i andet ægteskab. Selv om der også her kan være problemer, har den kommunistiske gruppe ikke foreslået ændringer af disse grænser

i almindelighed, idet det er vor opfattelse, at det i første række gælder om at komme de enlige forsørgere, der trænger til denne håndsrekning, til hjælp, så de kan vide sig sikre på børnebidraget. Alligevel kunne man nok se på, om det var muligt at lempe beregningsreglerne for pensionisterne. Det drejer sig jo om mennesker med små indtægter, og jeg minder om, at man her i folketinget ved pensionslovens udformning var lydhør og tog særligt hensyn til selv-pensionisterne med indtægter på helt op til 17 000 kr.; derfor kan der måske være anledning til også at se på dette spørgsmål. Måske kan ministeren sige, om man i ministeriet allerede har set på det spørgsmål, der blev rejst af De samvirkende Invalideorganisationer.

Angående den særlige ydelse til de enlige mødre er der i §§ 2, 3 og 4 i lovforslaget foreslået en ændring af forsorgsloven; den højtærede minister går ind for, at den pågældende ydelse fortsat kun skal udbetales ved indtægter under de hidtidige grænser. Det vil nok give nogen ekstra administration, og vi ville have foretrukket, at man havde ladet disse beløb følge de nye indtægtsgrænser. Man kunne også have gået den vej, som mit parti har anvist i vinter ved forslaget om, at hvis man lod indtægtsgrænserne for disse særlige tillæg blive, hvor de var, kunne man forhøje tillæggene, således at man gav de 100 kr. til moderen for hvert barn, hun forsørgede. Det var det, vi foreslog i vinter. Desværre fik dette ikke tilslutning i tinget, skønt man må sige, at vi her i landet stadig væk savner den familietilskudsordning, der er betydeligt udbygget i andre lande, f. eks. i vort naboland Sverige.

Til slut et par bemærkninger om zonegrænserne. De nye grænser, der foreslås, er henholdsvis 12 000 kr., 10 560 kr. og, som det laveste, 8 880 kr. Man vil se, at disse zonegrænser er, om jeg så må sige, endnu værre end dem, der findes i lov om folke- og invalidepension. Maksimalindtægten er på landet altså kun 74 pct. af, hvad den er i hovedstaden. Hvis man kigger efter, vil man se, at også de børnepenge, som fædrene må betale, normalbidraget, på landet kun udgør 74 pct. af det, det udgør i hovedstaden. Denne forskel er naturligvis ikke, som det også